

متن پرسش

« بسم رب الزهرا » خداوندا ای هستی مطلق همه تو ای جانِ جانان و محبوبِ محبوب ترینان هر زمان ای اشتیاقِ دل انگیز هستی در جامِ جهان نمای ما ای تو همه هستی ما ای غایت و مقصود همه تو تو را قسم به آه مظلوم در هر صورت و مکان و زمان تو را بر رگان بریده علی اصغر تو را بر بدن ارباً اربا علی اکبر تو را به داغِ دل زینبِ کبرا تو را به لبانِ خشکِ ابنا الحیدر تو را به چشمانِ شرمنده ابالفضل العباس تو را به عصرِ عاشورا و تن های فتاده به خاک و خونِ کربلایان تو را به غربت و تنهایی حسین در دهشتِ دشتِ نینوا تو را به ابدانِ مطهر کربلایان زیر نعلِ اسبِ یزیدیان هر زمان تو را به سینه شکسته فاطمه زهراء علی مرتضی آری تو را به غربت قرآن در طول زمان مگذار مگذار که امید شیعیان تو مردم و ملتِ کربلایی تو آرمان بلند امام شهید و امتِ آخرالزمانی ما خاک به خون و جگر آمیخته شیعیان تو انتظار هزار اندی ساله تحقق آرمانِ اسلام محمدی تو در تطاول زمان و آن حقیقت مکتوم و مظلوم در صیورت زمان از میان جانمان به غفلت و نسیان ذاتِ نهفته زمان و حیل و مکر دشمنان در هر زمان، بگذرد در طول تطاول زمان. آری تو را به اشک های این ملتِ مظلوم مقتدر در تشییع پیکر امام شهیدمان، وداع مان رنگ و بوی هجرت ده از عهد های شکسته و نومید به انتظار دیدار او از چشمان خشکیده به اشک حضور او از زبان های بسته و مکتوم به وصف او از خیال های آشفته و مکدر به آرمان او از دستان خسته و ناتوان به ساختن ایران کربلایی او از پاهای به گل تپیده برای حرکت به سوی او از ابتلای ملت تو در آزمون وحدت و الفت و حضور از قلب های تکیده و رنجور و نا امید از غربتِ مردانِ مرد آن جان های مضطر و به لب آمده برای حضور بیشتر برای تو از عقل های تکیده به جهل از نبودن ها و حسرت های حضور برای تو از ساده اندیشان راه آرمان بلند او آری هجرتمان ده، هجرت دوباره به یاد قصه حضور او هجرتی به یاد حسرتِ نگاه و بیان و صدای او قلم و دست و آغوش و بوسه گرم الهی او دقت و ظرافت و هیبت و جلال او به ای ایران بخوان های مکرر او به خون دل ها و صبر و انتظار به لقای تو او به خون بر خاک نشسته او به دستانِ مشت کرده و ایستاده در برابر دشمنان ما و او به صلابت به اقتدار به قیام و قعود و غرش و فریاد او آری که ما ترک کردیم حیات خود را بعد از حیات او آری که ما ترک کردیم ممات خود را با شهادت او و یافتیم حیات و ممات دوباره خود در وداع و دیدار هزار باره او. به امید دیدار و ملاقات با او در قتلگاه و آرامگاه او در بر امام رئوف ما و او.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم : از امام رضا «علیه السلام» هست که حضرت می‌فرمایند: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اخْتَارَهُ اللَّهُ لِلْأُمُورِ عِبَادِهِ شَرَحَ صَدْرَهُ» اگر خداوند بنده ای از بندگان را جهت امور مردم انتخاب کرد، سینه او را گشاده می‌گرداند. تا در مدیریت خود کوچک ترین لغزشی نداشته باشد و امور بندگان را با وسعت نظر سر و سامان دهد. «فَلَمْ يَعْزِ بِعَدَةِ بِجَوَابٍ وَ لَمْ تَجِدْ فِيهِ غَيْرَ صَوَابٍ» در نتیجه آنچنان توانا می شود که در جواب گویی به هیچ نیازی در نمی ماند و غیر از صواب از او نخواهی یافت و به خوبی مصلحت مردم را در نظر می گیرد. «فَهُوَ مُوَفَّقٌ مُسَدَّدٌ مُوَيَّدٌ» پس او در کار خود توفیق یافته و رهنمون گشته و از خطا و لغزش و افتادن در امان است و مورد تأیید الهی است.»

صحبت از مردی است که به تعبیر فرزندشان «آن قدر که مشهور بود شناخته نشد» و از جمله هنرهای او، «قدرت خلق معانی از طریق ساخت به هنگام واژگان و ترکیب‌های بدیعی که هر یک انبوهی از معانی را خلق و حمل می‌کرد» بود. حال سؤال این است که آن مرد یعنی رهبر شهید انقلاب چه نوع حضوری را در این عالم اراده کرده بودند که به جهت آن حضور، او را در میدانهای مختلف می‌یابیم؟ آیا بعد از شهادت آن مرد، بازخوانی شخصیتشان به همان معنایی نیست که ماورای شهرتشان به آن شخصیت فکر کنیم؟ شخصیتی که به فراتر از زمانه خود نظر داشت و در جستجوی فردایی بود که نسبت به آن بیگانه نبود و می دانست از دل ویرانه ها حوادث نویی می شکفتد و از این جهت می‌توان گفت هیچ چون و چرایی در آن نیست که دوران دیگری در پیش است که انسانیت انسانها مدّ نظر خواهد بود، به همان معنای تقوایی که «وارستگی» می‌نامیم و با هزاران زبان میتوان از آن حضور یاد کرد و در جستجوی آن حضور، مانند آن مرد کتاب خواند و در قرآن تدبّر کرد. و این است که می‌خواهیم پس از شهادتشان بیش از پیش به ایشان فکر کنیم. در این راستا در رابطه با نوع نگاهی که باید به گفتار و نوشتار آن مرد الهی داشت، پیشنهاد می‌شود به آثار ایشان رجوع شود تا رویکردمان به آن مرد الهی رویکرد حقیقی باشد و از این جهت همچنان با او زندگی را ادامه دهیم. و با صبر و شکیبایی باید همواره آن آینه را مدّ نظر قرار دهیم. در آن صورت زندگی و دنیا برای ما کامل خواهد بود، وقتی همواره او را مدنظر داشته باشیم و خودمان تصمیم بگیریم چه کسی باید باشیم، آنجایی که تماماً به انسانی فکر کنیم که وسعت او به وسعت حضور ما در این تاریخ است و سخنانی دارد با اشاره به چنین حضوری و چنین وسعتی. موفق باشید